



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Ioannis Andreae Coppensteinii, Ordinis Prædicatorum
Theologi & Parochi Heidelbergæ Castigatio Apologiæ
Calvino-Catecheticæ**

Coppenstein, Johann Andreas

Moguntiaë, 1626

VI. An saluemur merito Vnius Christi; an etiam meritis propriis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35247

ciam, id est spem, per fidem, scilicet effectum per causam. Item; acquirimus fiduciam in fide, scilicet priore, quam sit fiducia.

Ethoc est, quod Bellarminus ait; quod *Abrahae fides pepererit fiduciam. Quare, affingit ei Minister, quod approbet Calvinisimum suum, & docet Calvinus Inst. l. 2. c. 2. §. 42. 43. idem quod Bellarminus, scilicet, quod fides ex se spem gignat.*

Denique tricitur in voce *solum*; quasi ipsa illa fidei Calvinianæ definitio procul abesset ab sola fiducia, quæ præcipua ducitur. Quicquid sit, hæretica definitio est.

V. *An fides iustificans sit fiducia Specialis in unoquoque fideli?*

MINISTER remittit supra ad quæstionem I.

1. Addit hic: Fiduciam, siue Applicationem Specialem esse quasi uictum fidei. Suadet: Gal. 2. *Viuu in Me Christus: &c. In fide uiuofily Dei.* 2. Tim 1. *Scio cui Credidi; & certus sum, quia potens est seruare depositum Meum.* Ibid. c. 4. *Fidem seruauit: quod superest, reposita est Mihi corona iustitia.*

2. Notat: Parochus dissentit à socijs suis: Fateatur obiectum fidei iustificanti esse, non solum in genere omnia, quæ Deus in Verbo suo reuelauit; Sed spe. iatim, *Misericordiam Dei.* In quo tenet nobiscum.

3. Notat contradictionem in Parocho, qui ait: *CERTO statuens non solum alijs, sed FORSAN & mihi. &c. remissionem peccatorum donatam esse.* Si certo, ergo non forsan: si forsan, ergo non certo.

RESPONDEO. AD I. Remitto eodem ad quæstionem iam supra: doque ultro, spem ad Fidem infusam consequi à Deo item infusam; differreque specie utramque, sic, ut neutra esse, dicere altera rectè possit: ac proinde Fidem non magis esse Fiduciam, quam spem, posse: cum spes sit fiducia. Verum quemadmodum inde Minister Specialem inferre fiduciam possit, fateor, non video. Nec enim suasiones ex Apostolo loquuntur, nisi de Apostolo solo, cui ex reuelatione speciali constabat de certitudine suæ salutis absoluta, non conditionata. At cui nostrum hodie de se in persona constat; quod, & quomodo constabat Apostolo? Sicque adnotaram in Excaluinizatione; quod Minister silentio dissimulat.

AD II. Fateor, obiectum fidei iustificantis esse omnia, in Dei Verbo reuelata. Caterane-

go; deque crimine Falsi Ministri conuenio duplicis: 1. Quod dissentiam à Socijs meis: 2. Consentiamque Calvinistis. Tua est vox, *Sed speciatim misericordiam Dei;* non mea. Sycophantam agis; Vide in ipsa 21. quæstione Catechismi: vide.

AD III. Proficit Minister; Sycophanta prius, iam fit Sophista: at nescius dialectices. Contradicentia sunt circa idem subiectum, simul, eodem tempore: at hic inquam, *Certo,* de alijs; *Forsan,* de me dico. Quia remissionem esse promissam Omnibus, scio, credo: promissamque obtingere aliquibus ex omnibus, item credo, idque *certo statuens.* *Mihi* verò *Forsan* etiam obtinet; spero, oro, laboro: sed nescio. Vah; te ita pudite nugari! Respondisses interim Notulis meis, quibus Scripturarum in Catechesi Abusum arguo, atque declaro. Sed pleraque præteris; *forsan* ex conscientia de Abusu Scripturarum Caluino-catechetico.

VI. *An saluemur merito Vnius Christi; an etiam meritis proprijs?*

CALVINVS affirmat Vnius Christi: negat proprijs. Vide supra ad quæst. 1. in 2. & ad quæst. 5. in 1. & ad quæst. 13.

MINISTER item affirmat; remittit supra ad quæst. 13: prætereaque nihil.

PAROCHVS. Nego, Vnius Christi; Affirmo, & Sanctorum, & Nostris cuiusque meritis: Quippe, qui credo communionem Sanctorum in cælis & in terris; ut membrorum vnius corporis sub Capite inuisibili Christo, & visibili Papa, Vicario Christi in terris.

AD QUÆST. XXII.

Quæ sunt illa, quæ necesse est hominem Christianum credere?

CALVINVS Inst. l. 4. c. 8. §. 7. *Omnium hominum Cora clausa esse conuenit, postquam semel locutus est Ille, in quo cælestis Pater omnes scientiæ & sapientiæ thesauros voluit esse absconditos.* Et ita quidem locutus est, ut NIHIL POST SE alijs dicendum reliquerit.

RESPONDEO. Nihil post se. 1. At præcedit, Mar.